

Formandens/bestyrelsens beretning for året 2000

Atter er tiden kommet, hvor formanden og bestyrelsen skal gøre regnskab for deres gøren og laden i det forgangne år i arbejdstøjet for Grundejerforeningen Grønnehave. År 2000 har ikke været særlig begivenhedsrigt for så vidt angår Grønnehave, men jeg vil dog her prøve på at se tilbage på de ”store” og små hændelser i foreningen.

Efter generalforsamlingen i marts 2000, som man ikke just kan påstå var overrendt af medlemmer, har der været en opsamling af små og større reklamationer efter hoveddistandsættelsen. Disse reklamationer er i løbet af året blevet afhjulpet, og hoveddistandsættelsesprojektet er nu afsluttet, dvs. der kan stadig være nogle mindre forhold, som mangler at blive rettet.

Så kom ”sommeren” – det forekommer mig, at den faldt meget tidligt. I forbindelse med sommer- og forårsaktiviteter i grundejerforeningen vælter det ind med entreprenørkøretøjer, og det kan ses på foreningens veje. Vi har haft et utal af smadrede hjørner, og pudsigt nok er nogle mere udsat end andre. Det har vi selvfølgelig prøvet at gøre noget ved, nemlig ved at sætte nogle såkaldte ”steler”, dvs., træstolper, ved disse udsatte hjørner med henblik på at forebygge/skræmme lastbilerne væk fra fortove m.m.

Hvem har så betalt for disse skader? Det har I kære grundejere, fordi vi aldrig får fat i synderen. Hvis/når nogen har set synderen, er det ikke nok; den der har påført grundejerforeningen skaden skal stoppes og politiet tilkaldes.

Jeg kan berette om en sag på Præstefælledvej, hvor et vidne så køretøjet på fortovet, men ikke nåede at standse køretøjet. Foreningen skrev til skadevolderen og var nødt til at rykke for at få et svar. Endelig svarede skadevolderen, at man havde beset skadestedet, men ikke kunne vedkende sig skaden. Så skrev foreningen til Politimesteren for at få hjælp til skaden på fortov m.m. i denne sag. Det endte med, at Politimesteren afslog at gøre mere ved sagen, fordi man ikke mente at kunne dømme skadevolderen på grund af utilstrækkelige beviser.

Morale er: Hvis foreningens medlemmer/beboere ikke ønsker at betale disse skader, er man nødt til at gribe fat i skadevolderen og tilkalde Politiet. Det er ikke godt nok at ringe til formanden med oplysninger om tid, sted, reg. nr. og evt. firmanavn. I er nødt til at tage hånd om sagen med det samme.

Lad os så se på de lidt lysere oplevelser. Legepladsen har fået et kraftigt løft – det har Helen stået for. Der er blevet repareret og fornyet af professionelle håndværkere, og Helen har malet det hele, jeg mener det hele ganske alene.

Legepladsen er ikke færdig – vi får fjernet alle jernbanesveller, (svellerne er fyldt med sundhedsskadelige kemikalier), og der bliver lavet nye sandkasser m.m. Hvorfor nu fjerne de dejlige jernbanesveller? er der nogen, som vil sige. Det er ganske enkelt fordi svellerne bliver berørt og leget på af små børn, og vi vil vel ikke have at disse små går hen og bliver syge af at lege på og ved disse sveller – vil vi vel? Så svellerne skal væk, og det kommer de - hele vejen til en kontrolleret losseplads - fordi indholdet i svellerne er så skadeligt også for miljøet, at man er nødt til at bortskaffe dem som kemikalieaffald.

Det er blevet efterår (eller var det efterår hele sommeren?).

Det er ligesom om grundejerne får den anden luft om efteråret - jeg tænker her på byggeaktiviteter. Det er utroligt, hvor længe nogen kan være om at lægge/omlægge fliser i indkørslen, der ligger stadig i skrivende stund grusbunker på fortovene.

Det kan selvfølgelig være, at nogen anser fortovet for en lagerplads, men det er det ikke! Foreningens bestyrelse har altid anlagt den pragmatiske holdning, at det er rimeligt, at man må lægge byggematerialer på fortovet i en begrænset tid – indtil man har haft mulighed for at køre det ind på grunden. En ”rimelig tid” er ikke månedsvis. Det er noget griseri, at de der er gangbesværede, kommer med barnevogn eller på anden måde ikke er fuldt mobile, skal ned på kørebanen for at passere en grus-/stenbunke, som i månedsvis har ligget og flydt på fortovet på grund af slendrian.

Tænk lige på, at gruset i forbindelse med regn vaskes ned i vores rendestensbrønde, som herefter er nødt til at blive håndrenset i stedet for med slamsuger, og håndrensning koster mange, mange kontingentpenge. Vi har pt. i foreningen en hel række rendestensbrønde, som skal håndoprensnes fordi grundejerne ikke gider at flytte deres grusbunker ind på grunden eller, når man får leveret grus, bare tipper det af over en rendestensbrønd.

I foreningen er kontingentet for tiden 300,00 kr. årligt. Med det beløb er det muligt at holde skruen i vandet, men hvis grundejernes tankeløshed og ligegyldighed fortsætter, vil man om et par år være nødt til at forhøje kontingentet for at skabe balance i regnskaberne.

Se nu er der blevet ofret så mange penge på at få rettet op på de meget dårlige fortove og veje, og dog ser man, at der ved ny- eller ombygning ikke bliver retableret overkørsler. Hvis disse grundejere tror, at foreningen betaler retableringen, så tager man fejl. De grundejere, der ikke har retableret ifølge kommunens forskrifter, vil blive meldt til kommunen, så byggemyndighederne kan foranledige det fornødne. Det kan ikke og vil aldrig blive et økonomisk foreningsanliggende at betale for retableringen af en overkørsel. Jeg vil ikke nævne adresser, hvor disse forhold ikke er bragt i orden – man skal dog nok forvente, at der kommer en henvendelse fra kommunen om denne manglende retablering.

Nogle i foreningen har været på udflugt – ja, det har I jo nok læst i bladet. Helen havde virkelig lagt sig i selen for at arrangere denne udflugt til Folketinget. Og det strømmede ind med tilmeldinger – ja, der var nærmest overtegnet, der var så mange tilmeldinger, at Helen var nødt til at aflyse den ene rundvisning. Det er ikke fordi jeg er ironisk anlagt - nej, nej det kunne aldrig falde mig ind.

Hvad skal der til for at vække medlemmerne i Grønnehave, har bestyrelsen spurgt sig selv? Det er et godt spørgsmål. Har alle virkelig så travlt på deres arbejde og i fritiden, så foreningens ve og vel m.m. er uden betydning? I bør tænke på, at initiativer fra bestyrelsen med henblik på at skabe noget i grundejerforeningen ikke fremmer lysten til at gøre noget nyt, når der udvises denne totale ligegyldighed. På generalforsamlingerne efterlyser man aktiviteter, hvor foreningens medlemmer kan deltage og måske lære nogle andre medlemmer at kende, når der så bliver arrangeret noget – så gider I ikke.

Nu skal alting jo ikke være så surt. Foreningens medlemmer er da også aktive, i hvert fald de, som har børn. Det ses meget tydeligt ved det store og glade fremmøde ved foreningens fastelavnsfest, hvor børn og forældre har det utroligt sjovt og hygger sig gevaldigt. Det er også en tradition, som foreningen har tænkt sig at fortsætte med, og de bestyrelsesmedlemmer, som er aktive i planlægningen af fastelavnsfesten, glæder sig hvert år til at opleve de glade, sminkede og udklædte børn og forældre.

Nu til noget glædeligt: G/F Grønnehave er blevet ”rigere”. I forbindelse med likvideringen af Renholdningsselskabet har G/F Grønnehave modtaget omkring 88.200,00 kr. der er vores andel af likvidationsprovenuet.

Denne beretning er på en måde også en opsamling af de hændelser og oplevelser, som tidligere er blevet nævnt i foreningens blad Grønnehave Nyt, og af samme grund kan det være svært at skrive beretningen – jeg prøver dog hver gang med varierende held at give beretningen et indhold.

Se, det bliver meget nemmere for mig i fremtiden, fordi det ikke bliver mig, der skal skrive beretning. Årsagen hertil er, at jeg agter at lade mig pensionere som formand for Grundejerforeningen Grønnehave. Jeg har været formand siden 1986, så det er på tide at skrubbe af og overlade posten til folk med nye kræfter og ideer. Jeg vil derfor ganske kort sige tak til de nuværende og tidligere bestyrelsesmedlemmer for det god samarbejde og støtte i tykt og tyndt igennem disse mange år. Jeg håber og tror, at også fremtiden vil bringe meget godt til G/F Grønnehave, så jeg ønsker bestyrelsen og medlemmerne held og lykke med det fortsatte arbejde i Grønnehave.

Jeg glæder mig allerede til de kommende generalforsamlinger, hvor jeg nu kan sætte mig ned blandt de menige medlemmer og sidde sammen med alle brokkehovederne og sige negative ting til bestyrelsen. Nej, det vil jeg selvfølgelig ikke gøre. Jeg ved jo, hvad det betyder at lave frivilligt bestyrelsesarbejde og aldrig blive rost for indsatsen.

Heinz Reimer